

EL PSC SEGUEIX FERM EN LA DEFENSA D'UNA CONSULTA ACORDADA I LEGAL

- El PSC és absolutament coherent amb el seu programa i amb el que ha defensat i votat al Parlament de Catalunya i al Congrés espanyol. La negociació ha de ser de Govern a Govern, d'acord amb la resolució que es va aprovar el 13 de març de 2013 amb 104 vots al Parlament, i no entre Parlaments o del Parlament amb el Govern espanyol.
- La iniciativa de portar al Congrés, ja i sense acord, la petició de la consulta, només respon a l'estratègia del xoc de legitimitats, que el PSC no avalarà perquè la considerem inútil i contraproduent per fer realitat una consulta. Està condemnada al fracàs perquè repeteix els errors del "Pla Ibarretxe".

En aquest sentit, l'autoimposició d'una data inamovible per celebrar la consulta, l'any 2014, per part de CiU i ERC està demostrant ser un error fatal. Les presses d'aquests dos partits dificulten extraordinàriament les negociacions i l'acord, i juguen en contra de trobar solucions.

- El que plantegen CiU, ERC, ICV-EUiA i CUP parla d'acord, però no és fruit d'un acord, que ni tan sols s'ha intentat seriosament, i està per tant no prosperarà al Congrés dels Diputats.

Els qui la promouen ho saben, ho reconeixen, i les seves apel·lacions al PSC fan gala d'un cinisme descarnat, perquè el que proposen suposa enterrar la possibilitat de diàleg, és a dir, enterrar la via que defensa el PSC, i no ens poden exigir que hi col·laborem.

- Aquesta iniciativa només pretén buscar i assenyalar culpables del bloqueig que viu la consulta.

Aquesta iniciativa respon a interessos espuris de les forces que la promouen, i no a una autèntica voluntat de trobar una solució. Si fos així, les energies anirien dedicades, amb un consens molt més ampli, que inclou el PSC, com s'ha comprovat en votacions anteriors al propi Parlament, a forçar l'obertura de negociacions.

- En aquestes negociacions, la transferència de competències per autoritzar un referèndum és una de les opcions disponibles per desbloquejar la situació. Però fruit d'un acord, no d'una argücia parlamentària per precipitar una votació que defineixi posicions. Ens interessen les posicions de cada grup al final d'un procés de negociació, no en el moment previ a qualsevol negociació seriosa.
- Els grups de CiU, ERC, ICV-EUiA i la CUP diuen que cal presentar la iniciativa per comprovar si hi ha voluntat política i per carregar-se de raons. No és necessari per comprovar el primer, i no serveix per al segon.
 - a) No hi ha voluntat política per a facilitar una consulta, això ja ho sabem. Ni per part del govern del PP ni, ara per ara, per part del PSOE. És una negociació política, que exigim tant a Rajoy com a Mas, i per la qual Mas compta amb el suport del PSC, la que hauria de fer-ho canviar.
 - b) No es carreguen de raons, es carreguen les solucions. El 150.2 CE és un mecanisme legal, que des del PSC creiem que podria facilitar una de les possibles solucions al problema, efectivament, però recórrer a aquesta o a una altra ha de ser fruit de l'acord. Sotmetre-ho a votació al Congrés amb la rotunda negativa del Govern del PP a considerar-ho és saber d'antuvi que no prosperarà, ja que aquest Govern compta amb majoria absoluta a les Corts Generals. En l'àmbit

internacional, cap país important considerarà que s'hagi legitimat especialment la posició del Govern català per haver procedit d'aquesta manera, ja que en tots els antecedents vàlids, l'instrument emprat per fer la consulta ha estat fruit d'un acord previ.

- c) **La manera d'actuar de CiU, ERC, ICV-EUiA i CUP en aquest afer és, en realitat, la que el PP i C's desitgen**, ja que aquests partits han desafiat en diverses ocasions a les forces presents al Parlament a portar al Congrés les seves aspiracions. Allà, el PP confia en la seva majoria absoluta per convertir l'aspiració catalana a la consulta en un "Pla Ibarretxe 2". **L'actitud de CiU, ERC, ICV-EUiA i CUP està enterrant el dret a decidir**, i el PSC no entén com no se n'adonen.

- **Al darrer Debat de Política General el PSC ja va votar en contra de la resolució presentada per CiU, ERC, ICV-EUiA i la CUP de la qual deriva la iniciativa actual** de dur al Congrés dels Diputats la petició de transferència, via article 150.2 de la Constitució, de la competència per a autoritzar referèndums. Ho va fer per les següents raons, que van ser menystingudes aleshores per Mas i que reiterem:
 - a) **El Govern català té un mandat clar del Parlament de Catalunya**, aprovat per 104 dels 135 diputats, **per negociar amb el Govern espanyol una consulta sobre el futur polític de Catalunya**. Aquest mandat no s'ha acomplert en absolut. Ni tan sols es pot entendre que s'hagi escomès realment, més enllà de la tramesa d'una carta per part d'Artur Mas a Rajoy, i d'una altra de Rajoy a Mas. **El propi Oriol Pujol ha reconegut recentment que "el diàleg és inexistent"**.
 - b) L'acord polític amb el Govern espanyol ha d'abastar aspectes com l'instrument jurídic que hagi de donar lloc a la consulta, la seva data de celebració, i la qüestió sotmesa a consideració, així com la seva formulació concreta (la pregunta). Aquests han estat els elements claus negociats en els antecedents que, per raó del context social, polític i històric, poden resultar de referència (Canadà i Quebec, Regne Unit i Escòcia). **Primer l'acord, després els instruments, la data i la pregunta.**
 - c) Portar a votació al Congrés una proposta, sense que existeixi ni un principi d'acord ni una negociació amb el Govern espanyol, **és garantia de fracàs**.

- **L'alternativa a l'acord és un daltabaix per Catalunya:**
 - a) **Una consulta sense acord polític ni marc legal suposaria trencar el consens a Catalunya**, suposaria que una part important dels catalans i les catalanes no reconeixeria el procés com a lícit i legítim, suposaria que no es podria celebrar amb totes les garanties pròpies d'un procés electoral, suposaria que podria no produir-se el reconeixement del seu resultat per una part important dels catalans i les catalanes, o del Govern espanyol (amb qui caldria negociar la implementació de qualsevol possible resultat), i suposaria també l'absència de garanties de reconeixement internacional. **Per tant, no resoldria el problema polític que cal resoldre, sinó que contribuiria a aprofundir-lo i a enquistar-lo.**
 - b) **Una declaració unilateral d'independència, posterior o no a unes eleccions al Parlament, compta encara amb menys consens polític i social** entre els catalans que l'escenari anterior, i augmenta el risc de crear una situació molt delicada a Catalunya, de difícil resolució.

- **El PSC exigeix a Mas i Rajoy l'obertura d'un procés de diàleg i negociació amb bona fe i autèntica voluntat de trobar un acord.**
- **L'immobilisme de Rajoy és en aquests moments un gran obstacle pel diàleg, i agreuja el problema dia a dia.** Comminem Rajoy a tenir sentit d'Estat i alçada de mires, i atendre a la petició de diàleg que el Govern català li formuli, obrint aquest procés de negociació.
- **El PSC ni es planteja cap "front comú" ni cap acord polític amb el PP o C's. Dir-ho és fer ciència-ficció.** La distància que ens separa de totes dues formacions, pel que fa tant al plantejament social i econòmic, com pel que fa a la relació entre Catalunya i la resta d'Espanya, ho fa radicalment impossible.